

927

7

பி. ரா. உதவியின்றி தாமதமாக
ஹிந்தி பாஷா போதினி.

"ஹிந்தி பாஷா போதினி" என்பது பாரதவாசக வரலாற்று வரலாற்று.

வேள்ளம்

K. தட்டர், அவர்களால்

இயற்றப்பெற்றது.

(முதல் பதிப்பு)

1932.

[விலை ரூ. 4]

P152-31

N32

170850

பிறர் உதவியின்றி தாமாகவே
ஹிந்துஸ்தானி கற்று பேசும்படியான

ஹிந்தி பாஷா போதினி

வானோதயச் சீர்த்தனை, பக்திராசக்கீர்த்தனை, மனத்திடங்கூற்-
வெண்பா முதலியவைகளின் தூலாகிரியரும்,
உலக ஊழியன் பத்திரிகாசிரியரும்
ஆகிய

K. நட்டார் அவர்கள்

இயற்றியது.

ரிஜிஸ்டர் செய்தது]

[விலை அணை 4.

முன்னுரை.

நம் தேசத்தில் பல்வேறு பாஷைகள் வழங்கிவரின்மூலம் அவைகளுள் தலைசிறந்து விளங்குவதும், கோடானுகோடி ஜனங்களால் பேசப்படுவதும், வியாபாரம், கைத்தொழில், யாத்திராமார்க்கம் முதலிய எல்லா வசதிகளுக்கும் ஏற்றகா யிருப்பதும் ஹிந்தி அல்லது ஹிந்துஸ்தானியே யாகும். இக்காரணம் பற்றியே நம் தேசத் தலைவர்களால் இப்பாஷையை நம் இந்தியாவின் பொதுப் பாஷையாகத் தீர்மானிக்கப்பெற்று, ஏனைய பாஷைபினர்கள் எல்லோரும் இதை நன்கு கற்றுக்கொள்ளும்படி எல்லா இடங்களிலும் ஹிந்திப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன; ஆனால், அநேகர் எளிதில் பேசக் கற்றுக்கொள்ளுமாறு தமிழ் எழுத்துக்களினால் எழுதி வெளியிடும்படி கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இப்புத்தகத்தை வெளியிடலானோம். இதில் ஏதேனும் குறைகள் ஏற்பட்டபோதினும் ஹிந்தி பாஷையின் பிரவாகத்தை ஜனங்களுக்குள் பரவச்செய்து அவர்களுக்கு இப்பாஷாபிமானத்தை உண்டு பண்ணுமென நம்புகிறோம்.

இப்புத்தகத்தை சாதாரண ஜனங்களும் கற்றுணர் வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் தமிழ் இலக்கணப் பெயர்களுக்கு சில திரிபான பெயர்கள் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றன, அதாவது வினைச்சொற்களோடும், ஏனைய சொற்களோடும் சேர்க்கப்படுகிற இலக்கணப் பெயர்ச் சொற்களை சிற்சில இடங்களில் விதிஎன்றே கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விபரத்திற்கும் தமிழிலுள்ள விபரங்களை எடுத்துக்காட்டி அதற்குச் சரியான ஹிந்தி விதியின் விபரங்களை தெளிவு படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஹிந்தி எழுத்துக்களினால் இப்பாஷையை படிப்பவர்களும் இதை ஒருமுறை படிப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு இப்பாஷையிலுள்ள சந்தேகங்கள் நிவிர்த்தியாகும். அதனால், எல்லா சகோதர சகோதரிகளும் இப்புத்தகத்தைப் படித்துணர்வேண்டுமென நினைப்பூட்டுகிறோம்.

K. N.

991
491.4394811

எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு.

இந்தியாவில் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருகின்ற பல் வேறு பாஷைகளில், நம் தமிழ் பாஷையைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாஷைகளின் எழுத்துக்களினாலும் ஹிந்துஸ்தானியை கூடிய வரை உச்சாரபேதமின்றி யெழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால், நம் தமிழ் பாஷையின் மாத்திரம் அவ்வாறு தெரிந்துகொள்வது கூடினம். ஏனெனில், ஹிந்திப் பாஷையின் உச்சார தொனியுள்ள எழுத்துக்கள் மற்றப் பாஷைகளில் அமைந்திருப்பது போல் நத்தமிழ் பாஷையில் அமைபவில்லை. ஆகையினால், தமிழ் எழுத்தாக்களினால் உச்சரிக்கக்கூடாத ஹிந்தி யெழுத்துக்களின் உச்சரிப்புகளை நன்கு விளக்கிக் காட்டும்படி நம் தமிழ் எழுத்துக்கள் சிலவற்றுடன் சிறிதில அடையாளங்கள் சேர்க்கவேண்டியிருக்கின்றன. இந்த அடையாளங்கள் க, ச, ட, த, ப, என்னும் 5 வல்லின எழுத்துக்களின் இனங்களுக்கு மட்டுந்தான் வரும். வேறு சிலவற்றிற்கு தமிழில் கலந்து வருகின்ற வடமொழி எழுத்துக்களே போதியதாகும். அவ்வடமொழி எழுத்துக்கள் எவை யெனின்? ஜ, ஷ, ஸ, ஹ, கூ, என்பவைகளே.

க, ச, ட, த, ப என்னும் வல்லின எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஹிந்தியில் நான்கு நான்கு எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அதில், முதல் எழுத்துக்கள் நம் தமிழ் எழுத்துக்களைப் போன்ற உச்சரிப்புடையவைகளே. அதனால், அவைகளைத் தவிர மற்றவைகளுக்கு, அவைகளின் உச்சரிப்புகளுக்கேற்ப 2, 3, 4, என்னும் அடையாளங்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கும். எவ்வாறெனின்? க, 2க, 3க, 4க, யெனவிரும்பும். இம்மாதிரியே

ச, ட, த, ப, என்பவைகளுக்கும் அடையாள நம்பர்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கும். இந்த நம்பர் அடையாளங்களைக் கண்டு அவைகளின் உச்சரிப்பு தவறாது உச்சரிக்கவேண்டும்.

உச்சரிப்புகளை நன்கு தெரிந்து உச்சரிப்பதற்கு இன்னும் ஒரு நல்ல வழி யிருக்கின்றது. அஃதெப்படியெனில்? க, ச, ட, த, ப, என்பவைகளின் முதல் எழுத்துக்கள் தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புடையதாயிருப்பதால் அவைகளைத்தவிர, 2வது நம்பருடைய எழுத்துக்களை *உள் நாக்கினாலும், 3வது நம்பருடைய எழுத்துக்களை தொண்டையினாலும், 4வது நம்பருடைய எழுத்துக்களை உந்தியினாலும் உச்சரிக்கவேண்டும். இம்முறை ஆயல்பாஷை அனுபவமுள்ளவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கும். இப் பாஷையைப் படிக்கும்போதும் பேசும்போதும் மெய்யெழுத்து இரட்டிக்க வேண்டும். அதாவது, ஜாதாஹை என எழுதியிருந்தால் அதைச் §ஜாதாஹைஎன உச்சரிக்கவேண்டும்; இப்படிப் பேசினால்தான் தமிழ் ஜனங்களுடைய உச்சரிப்பிற்கு ஹிந்திப் பாஷை பொருத்தமாயிருக்கும். இன்னும் உச்சரிப்பை தெளிவு படுத்த வேண்டுமானால் இப் புத்தகம் இடந்தாது. ஆகையால் மேற்கூறிய முறைகளே போதுமானது. அதில் கொஞ்சம் உச்சாரபேதம் ஏற்பட்டபோதினும் பாஷை குற்றமாகி விடாது. பேசினால் வடஇந்தியர்களுக்கு விளங்காமலும் போய் விடாது. ஆகையினால், தைரியத்தை விடாது இப்புத்தகத்தை நன்கு படித்து, ஹிந்தி அல்லது ஹிந்துஸ்தானியை பேசிப்பழக நந்தமிழ்நாட்டு சகோதர சகோதரிகள் அனைவரும் முன் வருவார்களாக.

ஆக்கியோன்.

*காரல் சப்தம். §இடத்திற்கேற்ப கூட்டியும் குறைத்தும் உச்சரிக்கவேண்டும்.

1-வது பாடம்.

1-முதலாவது மனப்பாடம் செய்யவேண்டிய சொற்கள்.

4கர்—வீடு	பத்தர்—கல்
4கோட்டா—குதிரை	ஜங்கல்—காடு
3பாசி—தோட்டம்	லோகிக்—ஜனங்கள்
ஆதித்மி—மனிதன்	ஊக்—கரும்பு
மஹல்—அரண்மனை	3காடி—வண்டி
சத்ரி—குடை	ஆகிக்—நெருப்பு
3பைல்—மாடு	3தின்—தினம்
தாலாசிப்—குளம்	பானி—தண்ணீர்
3துனியா—உலகம்	நாரியல்—தேங்காய்
ஸஹர்—நகரம்	ஜான்வர்—மிருகம்
3காய்—பசு	

2. சில வினைச்சொற்கள்

அ—வா	ஸீக்—கற்றுக்கொள்
பி—சுடி	கர்—செய்
லே—எடு	3தேக்—பார்
3பை2ட்—உட்காரு	3புலா—கூப்பிடு
ரஹ்—வசி	4பேஜ்—அனுப்பு
ரக்—வை	உதர்—இறங்கு
ஜா—போ	3கரீந்—வாங்கு
மார்—அடி	ஸோ—தூங்கு
கஹ்—சொல்லு	ச4ட்—ஏறு
ஸி2க்—எழுது	லா—கொண்டுவா
மாப்—அள	4பூல்—மறந்துவிடு

3தௌட்—ஓடு

நிகல்—புறப்படு

3போல்—பேசு

சோட்—விடு

3தோல்—நிறு

சல்—நட

ஸான்—கேள்

ஸோச்—யோசி

உ2ட்—எழுந்திரு

3டால்—போடு

2கா—சாப்பிடு

ச2க்—ருசிபார்

3தே—கொடு

ரோ—அழு

3. சில பெயர்ச் சொற்கள்

காம்—வேலை

ஜமீன்—தரை

உஜாலா—வெளிச்சம்

தேவ்—எண்ணை

ராத்—இரவு

ஹவா—காற்று

நாம்—பெயர்

வக்த்—சமயம்

அந்4தோர்—இருட்டு

2கானா—சாப்பாடு

3தின்—பகல்

மிட்டி—மண்

சாவல்—அரிசி

குத்தா—நாய்

4தூப்—வெயில்

3தூ4த்—பால்

குவாங்—கிணறு

சடக்—பாதை

3தால்—பருப்பு

மோர்—மயில்

சாயா—நிழல்

4. சில கேள்வி வார்த்தைகள்

க்யா—என்ன

கைஸா—எப்படி

உத்னா—அவ்வளவு

வைஸா—அப்படி

இ4தர்—இங்கு

ஆஜ்—இன்று

கௌன்—யார்

கித்னா—எவ்வளவு

இத்னா—இவ்வளவு

அ3ப்—இப்பொழுது

உ4தர்—அங்கு

க3ப்—எப்பொழுது

ஐஸா—இப்படி.

கி4தர்—எங்கு

கல்—நேற்று

க்யோங்—ஏன்

த3ப்—அப்பொழுது

3பஹுத்—மிகவும்

5. சில வினையெச்சச் சொற்கள்

ஹாக்—ஆம்

மாலும்—தெரியும்

3பாஹர்—உள்ளியே

நஹீங்—இல்லை

3பஸ்—போதும்

4பீதர்—உள்ளே

கூ3ப்—நன்றாய்

ஹமேஸா—எப்பொழுதும்

பாஸ்—கிட்ட

வஹாக்—அங்கே

பிர்—மறுபடியும்

3தேர்—தாமதம்

யஹாக்—இங்கே

ரோஜ்—தினந்தோறும்

4பே4த்—இரகசியம்

கம்—குறைவு

டிக்—சரியாய்

ஜுமாலா—வாக்யம்

6. சில பெயரெச்சச் சொற்கள்

யஹ்—இது, இந்த

3புரா—கெட்ட

டண்டா—குளிர்ச்சியான

அச்சா—உல்ல

2சோடா—சிறிய

கடுவா—கசப்பான

3ப3டா—பெரிய

சௌடா—அகலமான

மோடா—பருமனை

லம்3பா—நீளமான

நாடா—குட்டையான

பத்லா—மெலிந்த

மைலா—அழுக்கான

மீடா—தித்திப்பான

3தேஜ்—கூர்மையான

7. இன்னுஞ் சில சொற்கள்

தக்—வரையில்

ஸாய3த்—ஒருவேளை

முதாபிக்—பிரகாரம்	கிலாவ்ப்—சிரோதமாக
லிக்4பிக்—ஏறக்குறைய	ஆஹ்கல்—தற்காலம்
ஐரூர்—அவசியம்	ஐரூர்—கட்டாயமாக
பிபார்பிபார்--அடிக்கடி	அபிக்ஸ்—சாதாரணமாய்

8. மூவிடப் பெயர்கள்

மை—நான்	ஆப்—தாங்கள்
ஹம்—நாங்கள்	வஹ்—அவன், அவள், அது, அந்த,
தூ—நீ	வே—அவர்கள், அவைகள்
தும்—நீர்,	யே—இவர்கள், இவைகள்

குறிப்பு:— மேலே எழுதியிருக்கும் ஹிந்தி சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் அவைகளுக்குரிய தமிழ் அருத்தங்களோடு நன்றாய் மனப்பாடம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளைச் சரியாய் மனப்பாடம் செய்யாவிட்டால் கீழே தெரிவிக்கும் விபரம் ஒன்றும் புரியாது. அதனால், முதல் பாடத்தில் எழுதியிருக்கும் வார்த்தைகளை தெளிவாய் மனதில் பாடம் செய்துகொண்டு அடுத்ததைக் கவனிக்கவும்.

2-வது பாடம்

கட்டளைச்சொல்

1 நம் முன்னிலையில் உள்ளவர்களை அவர்கள் வயதுக்கேற்ப, நீ, நீர், நீங்கள் என மூன்று பிரிவாய்ப் பேசுகிறோம். நாம் இங்கு எடுத்துக்கொண்ட கட்டளையாகிய ஏவல்சொற்களை இந்த மூன்று பேருக்குத்தான் உபயோகிக்கக்கூடும். தமிழில் இயற்கையான வினைச் சொற்களே நீ என்பதோடு, நீ வா, நீ போ, நீ கூப்பிடு என எப்படி கட்டளையாகுகின்றதோ அப்படியே ஹிந்தியிலும்

இயற்கையான வினைச்சொற்களே தூ என்பதின் கட்டளையாகின்றன. உதாரணம்:— தூ ஆ, தூ ஜா, தூ டிபுலா இதன் அருக்தம் நீ வா, நீ போ, நீ கூப்பிடு என்பதே. தூ என்பதோடு கட்டளையில் எல்லா வினைச் சொற்களையும் இப்படியே உபயோகிக்க வேண்டும்.

2 தமிழில் நீர் என்பதற்கு எவலில் ஒவ்வொரு வினைச்சொற்களோடும் உம் என்பது சேர்ந்து, நீர் வாரும், நீர் போரும், நீர் கூப்பிடும் என எவ்வாறு பேசப்படுகிறதோ அதுபோல், ஹிந்தியிலும் தும் என்பதற்கு ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் ஓ என்பதைச் சேர்த்து, தும் ஆவோ, தும் ஜாவோ, தும் டிபுலாவோ பெனப் பேசப்படுகிறது. இம்மாதிரியே ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் தும் என்பதற்கு கட்டளையில் ஓ சேர்த்துப் பேசவேண்டும். இரண்டு வினைச் சொற்கள் மாத்திரம் இவ்விதிக்கு மாறாக வரும். அவை டீதே, லே என்பவைகளே. இவை இரண்டிற்கும் ஓ சேராது. தும் என்பதற்கு கட்டளையில், டீதே என்பது டீதோ எனவும், லே என்பது லோ எனவும் மாறும். உதாரணம்:— தும் ருப்பா டீதோ-நீர் ரூபாய் கொடும். தும் கப்பிடா லோ நீர் துணி எடும்.

3 தமிழில் நீங்கள் என்பதற்கு ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் கட்டளையில் உங்கள் என்பது சேர்ந்து, நீங்கள் வாருங்கள்; நீங்கள் போங்கள்; நீங்கள் கூப்பிடுங்கள் என எவ்வாறு பேசப்படுகிறதோ அதற்கு ஹிந்தியில் ஆப் என்பதற்கு ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் இயே சேர்த்து ஆப் ஆயியே, ஆப் ஜாயியே, ஆப் டிபுலாயியே எனப் பேசப்படுகிறது. 4 வினைச்சொற்கள் மட்டும் இவ்விதிக்கு மாறாக வரும். அவை, டீதே, லே, கர்பி என்பவைகளே. இவைகள் நான்கும் ஆப் என்பதின் கட்டளை

மாகும்போது ிதே, என்பது ிதீஜியே எனவும், லே என்பது லீஜியே எனவும், கர் என்பது கீஜியே எனவும், பீ என்பது பீஜியே எனவும் வரும். உதாரணம்:- ஆப் ருப்பா ிதீஜியே-தாங்கள் ரூபாய் கொடுங்கள். ஆப் மிட்டி லீஜியே- தாங்கள் மண் எடுங்கள் ஆப் காய் கீஜியே-தாங்கள் வேலை செய்யுங்கள். ஆப் பானி பீஜியே-தாங்கள் தண்ணீர் குடியுங்கள். இந்த 4வினைச்சொற்களைத்தவிர மற்றவையெல்லாம் இயே என்னும் விதி சேர்ந்தே முடியும்.

4 ஏவல் சொற்களை மறுக்க வேண்டுமானால் அதாவது, போ என்பதை போகாதே எனவும்; போரும் என்பதை போகாதீர் எனவும்; போங்கள் என்பதை போகாதீர்கள் எனவும் ஆக்க வேண்டுமானால், ஹிந்தியில் ஒவ்வொரு ஏவல் சொற்களுக்குமுன்பு மத் என்பதைச் சேர்க்கவேண்டும். உதாரணம்:- தூ ஜா-நீபோ தூ மத்ஜா-நீ போகாதே. தூம் ஜாவோ-நீர் போரும்; தூம் மத் ஜாவோ-நீர் போகாதீர். ஆப் ஜாயியே-தாங்கள் போங்கள்; ஆப் மத் ஜாயியே-தாங்கள் போகாதீர்கள். இப்படியே மற்றவைகளையும் பேசவேண்டும். கட்டளையில் நீ, நீர், தாங்கள் என்பது தமிழில் எப்படித் தோன்றியும் தோன்றாமலும் வருகின்றதோ அதேமாதிரி ஹிந்தியிலும் வரும். ஜா-போ. ஜாவோ-போரும். ஜாயியே-போங்கள் இப்படியே தூ, தூம், ஆப், என்பவைகள் தோன்றாமலும் பேசலாம்.

சிலமாதிரி ஏவல் வாக்கியங்கள்

தூ {

- 3போல்-பேசு
- மத்போல்-பேசாதே
- 3தேக்-பார்
- மத்3தேக்-பாராதே

தூம் {

- 3போலோ-பேசும்
- மத்போலோ-பேசாதிரும்
- 3தேக்கோ-பாரும்
- மத்3தேக்கோ-பாராதிரும்

ஆம் { 3போலியே-பேசுங்கள் } மற்ற வினைச்சொற்களையும்
 { மத் போலியே-பேசாதீர்கள் } கட்டளையில் இப்படியே
 { 3தேக்கியே-பாருங்கள் } அமைத்துப் பேசவேண்
 { மத் தேக்கியே-பாராதீர்கள் } டும்.

3-வது பாடம்

காலங்கள்

காலங்கள் மூன்றுவகைப்படும். அதாவது நிகழ்காலம் இறந்தகாலம் எதிர்காலம் என்பன. இவைகளை இலக்கணப் பெயர்களுடன் எழுதினால் ஹிந்திபாஷையின் விதிமுறைகளை மிகவுஞ் சுருக்கி நன்கு விளக்கி விடலாம். ஆனால், அம்முறை அதிகம் கற்றவர்களுக்குப் புரியுமேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்குப் புரிவது கடினம். இகனால் சாதாரணமுறையில் எழுதுகின்றோம்; கொஞ்சம் கருத்தாற்றி இடத்திற்கேற்றவாறு பிரியும் வித்தி யாசங்களை நன்கு கவனித்து மனதில் பதித்துக்கொள்ளவும்.

1 நிகழ்காலம் தமிழில், நான் என்பதற்கு ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் கிறேன் எனவும் நாம் என்பதற்கு கிறோம் எனவும், நீ என்பதற்கு கிறாய் எனவும், நீர் என்பதற்கு கிறீர் எனவும், நீங்கள் என்பதற்கு கிறீர்கள் எனவும், அவன் என்பதற்கு கிறுன் எனவும், அவர்கள் என்பதற்கு கிறார்கள் எனவும். அவன் என்பதற்கு கிறுள் எனவும் நிகழ்காலத்தில் வரும். செய் என்னும் வினைச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் செய்கிறேன் இதில் செய் என்பதோடு கிறேன் என்னும் விதிசேர்ந்து செய்கிறேன் எனவாயிற்று; செய் என்பதோடு கிறோம் என்பதைச் சேர்த்தால் செய்கிறோம் எனவாகிறது; கிறுள் என்பதைச் சேர்த்தால் செய்கிறுள் எனவாகிறது; இது போலவே மற்ற கிறுன், கிறாய், கிறீர் முதலியவைகளை சேர்த்தால் அவைகளுக்குரியவாறு மாறிவிடும். மேற் கூறிய விதிகளுக்கு சரியான விதிகள் ஹிந்தியில் மிகவும் சுருக்க

மாக அமைந்திருக்கின்றன. அவைகளை நன்றாய் ஞாபகம்செய்து அந்தந்த இடத்திற்குரியதை அமைத்துப் பேசவேண்டும்.

2 ஹிந்தியில், கிரேன் என்பதற்கு தாஹ்-இங் எனவும், கிரூன் கிரூய் என்பவைகளுக்கு தாஹை எனவும், கிரீர் என்பதற்கு தேஹோ எனவும், கிரீர்கள், கிரூர்கள், கிரேம் என்பவைகளுக்கு தேஹைங் எனவும், கிரூன் என்பதற்கு தீஹை எனவும் வரும் இதை மை என்பதற்கு மட்டும் தாஹ்-இங் எனவும் மற்றெல்லா ஆண்பால் ஒருமைக்கும் தாஹை எனவும், பன்மையில் தும் என் பதற்குமாத்திரம் தேஹோ எனவும், மற்றெல்லா ஆண்பால் பன்மைக்கும் தேஹைங் எனவும், பெண்பாலுக்கு தீஹை எனவும் வருமென்று வைத்துக்கொண்டால் மிகவும் நல்லது.

சில மாதிரி வாக்கியங்கள்

மை ஜாதா ஹ்-இங்-நான் போகிறேன் } மை-என்பதற்கு
மை பிபோல்தாஹ்-இங்-நான் பேசுகிறேன் } தாஹ்-இங் மட்டும் வரு
வதைக் கவனிக்கவும்

தூ பிதேக்தாஹை-நீ பார்க்கிறாய் } தூ, வஹ், ராம்முத
வஹ் பிபைட்டாஹை-அவன் உட்காருகிறான் } லிய எல்லா ஆண்
ராம் பிபுலாதாஹை-இராமன் கூப்பிடுகிறான் } பால் ஒருமைக்கும்

கிணைச் சொற்களோடு தாஹைஒன்று

போல் வருவதைக் கவனிக்கவும்.

தும் லாதேஹோ--நீர் கொண்டு வருகிறீர் } பன்மையில் தும் என்
தும் பிகாதேஹோ --நீர் சாப்பிடுகிறீர் } பதற்கு மாத்திரம்

தேஹோ வருவதைக் கவனிக்கவும்.

ஹம் ஆதேஹைங்--நாங்கள் வருகிறோம் } ஹம், ஆப், வே,
ஆப் மார் தேஹைங்--நாங்கள் அடிக்கிறீர்கள் } இந்த பி-க்கும்
வே லிக் தேஹைங்-அவர்கள் எழுதுகிறார்கள் } ஒரே மாதிரியாய்

தேஹைங் வருவதைக் கவனிக்கவும்.

முன் கூறியவைகளை பெண்பாலாக்கவேண்டுமானால் தாளை தேஹை என்னும் விதிகளைத் தீஹை என மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணம்:- கர்தாஹை-செய்கிறான், இதைச் செய்கிறான் எனச் சொல்லவேண்டுமானால் தாஹை யை எடுத்துவிட்டு கர் என்னும் வினைச்சொல்லோடு தீஹை யென்பதைச் சேர்க்கவேண்டும்-கர்தீஹை. செய்கிறான். கமலா பிபுலாதீஹை கமலம்--கூப்பிடுகிறான், இம்மாதிரியேமற்ற வினைச்சொற்களையும் மாற்றவேண்டும்.

2 எதிர்காலம் மை என்பதற்கு ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் எதிர்காலத்தில் ஊங்கிகா சேர்க்கவேண்டும். மற்றதூவஹ், ராம் முதலிய ஆண்பால் ஒருமைகளுக்கு யேங்கா சேர்க்கவேண்டும். பன்மையில் தும் என்பதற்கு மட்டும் ஓங்கே ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் சேர்க்க வேண்டும். மற்ற ஹம் ஆப், வே முதலியவைகளுக்கு ஒவ்வொரு வினையோடும் யேங்கே என்பதைச் சேர்க்கவேண்டும்.

மாதிரி

பிபோல்-பேசு	{ மை பிபோலாங்கிகா-நான் பேசுவேன்	ஊங்கா	
ஜா-போ	{ மை ஜாஊங்கிகா-நான் போவேன்		
ஆ-வா	{ தூ ஆயேங்கா-நீ வருவாய்.	யேங்கா	
லிக்-எழுது			வஹ் லிக்கேங்கா-அவன் எழுதுவான்
தௌட்-ஓடு			ராம் பிதௌட் டேங்கா-இராமன் ஓடுவான்

மேலேயுள்ள வாக்கியத்தில் மைக்கு மட்டும் ஒவ்வொரு வினையோடும் ஊங்காவும் மற்றவை மூன்றுக்கும் யேங்கா வும் வருவதைக் கவனிக்கவும்.

பிபுலா-கூப்பிடு	{ தும் பிபுலாவோங்கே-நீர் கூப்பிடுவீர்.	ஓங்கே	
மார்-அடி	{ தும் மாரோங்கே-நீர் அடிப்பீர்		
பிகா-சாப்பிடு	{ ஹம் பிகாயேங்கே-நாம் சாப்பிடுவோம்	யேங்கே	
கர்-செய்			ஆப் துரோங்கே-தாங்கள் செய்வீர்கள்
பைபட்-உட்காரு			வேபைபட்டேங்கே-அவர்கள் உட்காருவார்கள்

மேலே யிருக்கும் வாக்கியத்தில் தும் க்து மட்டும் வோகிகே யும் மற்றெல்லாப் பன்மைக்கும் யேங்கே யும் வருவதைக் கவனிக்கவும். மேற் கூறியவைகளை பெண்பாலாக்க வேண்டுமானால் எதிர்கால விதியின் கடையெழுத்தாகிய சிகா கிகே என்பவைகளை சிகீ யாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணம்:- இராமன் சாப்பிடுவான்-ராம் காயேகிகா. சிதை சாப்பிடுவான்-சீதா சிகாயேகிகி. இப்படியே ஒவ்வொன்றையும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்கால விதியின் முதலெழுத்தாகிய யே என்பதை வே யாகவும் மாற்றிப் பேசலாம்.

உதாரணம்:- ராம் சிகாயேகிகா-இராமன் சாப்பிடுவான்; இதை ராம் சிகாவேகிகா எனவும் பேசலாம்.

கிகே, லே, என்னும் இரண்டு வினைகள் மட்டும், எதிர்காலத்தில் மை என்பதற்கு கிகே கிதாங்கா எனவும், லே-லாங்கா எனவும் மாறும். கிதாங்கிகா-கொடுப்பேன், லாங்கிகா-எடுப்பேன் எதிர்கால விதியின் கடையெழுத்தாகிய சிகா, கிகே, கீ என்பவைகளை நீக்கிவிட்டால் சந்தேக எதிர்காலமாகிவிடும். லிக்கேங்-எழுதலாம். ஆயேங்-வரலாம். மற்றவைகளையும் இவ்வாறே சந்தேக எதிர்காலத்தில் பேசலாம்.

3 இறந்தகாலம்:-சாதாரண இறந்தகாலத்தில் முகிடப் பெயர்களுக்கும் ஒரே விதிதான் அதாவது, வினைச்சொல் க், ங், ச், ட், முதலிய 18மெய்யெழுத்துக்களை கடைசியில் உடையதாயிருந்தால் கா, நா, சீச, டா முதலிய 18உயிர்மெய் எழுத்துக்களாக அததன் இனத்திற் கேற்றவாறு மாற்றிவிடவேண்டும்.

உதாரணம்:- கிகேக்-பார், கிகேக்கா-பார்த்தான், கிபைட்-உட்காரு, கிபைட்டா-உட்கார்ந்தான், சல்-நட, சலா-நடந்தான் இப்படியே மற்ற மெய்யெழுத்தில் முடிந்திருக்கிற வினைகளையும் மாற்றிக்கொள்க.

2 வினைச்சொற்கள் ஆஷ வில் முடிந்திருந்தால் அவைகளோடு யா சேர்த்துப்பேசவேண்டும்.

உதாரணம்:— ஆ-வா ஆயா-வந்தான், பிலா-கூப்பிடு, பிலாயா-கூப்பிட்டான். மற்றவைகளும் இப்படியே.

3 வினைச் சொல்லின் கடைசியில் ஈ,எ, இருந்தால் அவைகளை இ யாக மாற்றி அதாவது, நெட்டெழுத்தை இ யின் குறிலெழுத் தாக்கி அதனுடன் யா சேர்க்கவேண்டும்.

உதாரணம்:— பி-குடி, லியா குடித்தான், பிதே-கொடு, பிதியா-கொடுத்தான். இதைப்போன்றுள்ள மற்றவைகளும் இப்படியே வரும்.

இறந்தகாலத்தின் குறிப்பும் நே விதியும்.

வினைச் சொற்களில் குன்றியவினை குன்றாவினை என இரு விதம் உண்டு. இதைச் செயப்படுபொருள் கொள்ளும்வினை செயப்படுபொருள் கொள்ளாவினை எனவும் சொல்லலாம். குன்றா வினையில் எதை என்னும் கேள்வி பிறக்கும். எப்படியெனில்? எழுதினான், எதை எழுதினான். சாப்பிட்டான், எதைச் சாப்பிட்டான். இவைகள் குன்றாவினை. குன்றாவினை எதாவது ஒரு பொருளை உடையதாயிருக்கும்.

வந்தான், போனோம் இவைகள் குன்றிய வினை. வா-போ, தூங்கு-அழு இவையெல்லாம் குன்றிய வினையாகும். எப்படியாவது இவைகளின் வித்திபாசங்களை கொஞ்சம் தெரிந்து கொள்ளப் பிரயாசப்படவேண்டும். சரியாய் தெரிந்து கொள்ளாவிடின் பேசுகிற பாஷை கொஞ்சம் கொச்சையாயிருக்கும்.

இங்கு கொஞ்சம் இலக்கணப் பெயர்களை உபயோகித்திருப்பதற்காக திகைக்காதீர்கள்.

இறந்த காலத்தில் குன்றாவினை மூவிடப் பெயர்களுக்கும் ஓரேமாதிரிதான் வரும். ஆனால், எழுவாயோடு கட்டாயம் நே சேர்க்க வேண்டும். மை லிக்கா-நான் எழுதினேன். இது தப்பு. மைநே லிக்கா நான் எழுதினேன். இதுதான் சரி. -இப்படியே மற்றவைகளோடும் நே சேர்க்கவேண்டும்.

மாதிரி:- நாங்கள் சாப்பிட்டோம்-ஹம் நே பிகாயா. இராமன் எழுதினான்-ராம் நே லிக்கா. நீ பார்த்தாய்-தூநே ிதேக்கா. மற்றவைகளும் இப்படியே.

குன்றிய வினை ஆண்பால், பெண்பால், ஒருமை, பன்மைக் குரிய ஆ, ஏ, ஈ, விதிப்படிக்கு மாறும் எழுவாயோடு நே சேராது. மாதிரி:- நான் வந்தேன்-மை ஆ யா. அவர்கள் தூங்கினார்கள்-வே னோயே. இராமன் உட்கார்ந்தான்-ராம் ிகபட் டா. இம் மாதிரியே எல்லாக் குன்றிய வினைகளும் வரும்.

ஹோ-ஆகு, கர்-செய், ஜா-போ இம் மூன்றும் மேல் கூறிய விதிப்படிக்கு மாறாது. இறந்த காலத்தில் இவைகளின் ரூபம் ஹோ ஹ-உவா எனவும், கர் கியா எனவும், ஜா ிகயா எனவும் ஆமைந்திருக்கும்.

உதாரணம்:- நான் இப்படி ஆனேன்--மை ஜஸா ஹவா. கோபால் செய்தான்-கோபால் கியா. இராமன் அங்கே போனான்-ராம் வஹாக் ிகயா இப்படியே வரும்.

மேற்கூறிய ிகாலங்களையும் மறுக்க வேண்டுமானால் வினை களுக்குமுன்னால் ிநஹீங் அல்லது ிந் சேர்க்கவேண்டும்.

உதாரணம்:- ராமன் எழுதுகிறான்-ராம் லித்தா ஹை. இராமன் எழுதுகிறதில்லை-ராம் நஹீங் லித்தாஹை. இராமன் எழுதுவான்-ராம் லிக்கேகிகா. இராமன் எழுதமாட்டான்-ராம் ந லிக்கேகிகா. இராமன் எழுதினான்-ராம் நே லிக்கா. ராம்எழுதவில்லை-ராம் நஹீங் லிக்கா.

†இல்லை யென்பது இதன் தனி அருத்தம். இதை நை என்றே பேசுவார்கள். நிகழ்காலத்தை மறுக்கும்போது வினைகளுக்கு முன் நஹீங் சேர்ப்பதோடு கடைசியில் வாக்கூடிய ஹை, ஹோ, ஹ-உங் என்பவைகளையும் எடுத்துவிடலாம்.

நிகழ் காலம்

மை { வீத்தாலவனுங்
நான் { எழுதுகிறேன்

நா { இதைக் தானை
நீ { பார்க்கிறாய்
வெ { சல் தானை
அவன் { நடக்கிறான்

நாம் { இயைத் தேவோ
நீர் { உட்காருகிறீர்

வே { மகா தேவனெங்
அவர்கள் { சாப்பிடுகிறார்கள்
அப் { ஆ தேவனெங்
தாங்கள் { வருகிறீர்கள்
ஹப் { இயலா தேவனெங்
நாங்கள் { கூப்பிடுகிறோம்

எதிர் காலம்

வீக் கூங்கோ
எழுதுவேன்

இதைக் கேடுகோ
பார்ப்பாய்
சலேடுகோ
நடப்பான்

இயைட்டோடுகே
உட்காருவீர்

மகா யேடுங்கே
சாப்பிடுவார்கள்
ஆயேடுங்கே
வருவீர்கள்
இயலா வேங்கே
கூப்பிடுவோம்

இறந்த காலம்

வீக்கா
எழுதினான்

இதைக்கா
பார்த்தாய்
சலா
நடந்தான்

இயைட்டே
உட்கார்ந்தீர்

மகாயா
சாப்பிட்டார்கள்
ஆயே
வந்தீர்கள்
இயலாயே
கூப்பிட்டோம்

தற்ப்பு:— மேலே எழுதியிருக்கிற மூன்று காலங்களிலும் ஒருமையில், நான் என்பதைத் தவிர மற்ற மெல்லா ஆண்பால் ஒருமைக்கும் ஒரே விதியும், பன்மையில் நீர் என்பதைத் தவிர மற்றெல்லாப் பன்மை களுக்கும் ஒரே விதியமாக வினைச் சொற்களோடு சொர்க்கப் பட்டிருப்பதைக் கவனித்துக் கொள்ளவும். எல்லா வினைச் சொற்களோடும் மேற்கூறிய பிரகாரமே மூன்று காலங்களிலும் அவையவைகளுக்குரிய விதிக்களைச் சொர்த்துப் பேசவேண்டும். அவ்வாக்கியங்களோ எதிர்மறை ஆக்க வேண்டாமாயின் முந்திய பாடங்களில் கூறியபடி வினைச் சொற்களுக்கு முன்பு நஷ்டம் என்பதைச் சொர்த்து விடவேண்டும்.

மாதிரி வாக்கியங்கள்

சீதா க்யா கர்திஹை—சீதை என்ன செய்கிறாள்
 வஹ் தமிழ் நஹீங் டிபோஸ்தா—ஆவன் தமிழ் பேசுகிறதில்லை
 மை வஹாங் ஜாணங்கிகா—நான் அங்கே போயேன்
 நாராயண் யஹாங் ஆபேடிகா—நாராயணன் இங்கே வருவான்
 ராம் இ4தர் நஹீங் ஆயேடிகா—இராமன் இங்கே வரமாட்டான்.

4-வது பாடம்

1-தனி நிகழ்காலம்

ஹுங்—இருக்கிறேன்
 ஹை—இருக்கிறாய், இருக்கிறான், இருக்கிறாள் இருக்கிறது.
 ஹோ—இருக்கிறீர்
 ஹைங்—இருக்கிறீர்கள், இருக்கிறார்கள், இருக்கிறோம், இருக்கின்றனர்

2-தனி எதிர்காலம்

ஹுங்ஸிகா—இருப்பேன்
 ஹோஸிகா—இருப்பாய், இருப்பான், இருக்கும்.
 ஹோஸிகே—இருப்பீர், இருப்பீர்கள், இருப்பார்கள், இருப்போம்.
 ஹோஸிக—இருப்பாள்

3-தனி இறந்தகாலம்

2தா—இருந்தேன், இருந்தாய், இருந்தான், இருந்தது.
 2தே—இருந்தீர், இருந்தீர்கள், இருந்தார்கள், இருந்தோம்,
 2தி—இருந்தாள்.

மேலே கூறிய விதிகள் எழுவாயோடு ஆவ்வக்காலங்களில் தனித்துக்கூறப்படும்.

மாதிரி

மை ஹுங்—நான் இருக்கிறேன்.
 ஆப் ஹைங்—தாங்கள் இருக்கிறீர்கள்.
 மை ஹுங்ஸிகா—நான் இருப்பேன்
 கமலா ஹோஸிகா—கமலம் இருப்பாள்
 ஹம் 2தே—நாங்கள் இருந்தோம்
 சிதா 2தே—சிதை இருந்தாள்
 சிதா ஹை—சிதை இருக்கிறாள்.
 வஹ் ஹை—அது இருக்கிறது.

இம்மாதிரியே மற்றவைகளையும் காலங்களுக்கேற்ப அந்தந்த எழுவாயிற்குரியவைகளைச் சேர்த்துப் பேசவேண்டும். இந்த மூன்று காலத் தனி விதிகளையும் இறந்த காலத்துடன் சேர்த்தால் ஐடி காலத்தை சேர்ந்த மூன்று காலமாகிவிடும்.

மாதிரி:—

ராம் ஆயா—இராமன் வந்தான்
 ராம் ஆயா ஹை—இராமன் வந்திருக்கிறான்
 ராம் ஆயா ஹோஸிகா—இராமன் வந்திருப்பான்
 ராம் ஆயா 2தா—இராமன் வந்திருந்தான்

இம்மாதிரியே எல்லா வினைச்சொற்களையும் இறந்தகாலமாக்கி அந்தந்த எழுவாயிற்குரிய மூன்று காலத் தனி விதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தமிழில் கொண்டு என்னும் சொல் ஒவ்வொரு வினைச்சொற்களோடும் சேர்ந்து, இடகாலபேதங்களுக்கேற்ப பேசிக்கொண்டிருக்கிறான், படித்துக்கொண்டிருந்தான், வந்துகொண்டிருப்பார் என எவ்வாறு பேசப்படுகிறதோ அதற்கு ஹிந்தியில் எழுவாய்

ஆண்பால் ஒருமையாகவிருந்தால் வினைச்சொற்களுடன் ரஹா எனவும், பன்மையாகவிருந்தால் ரஹே எனவும், பெண்பாலாயிருந்தால் ரஹி எனவும் சேர்த்து அந்தந்த எழுவாயிற்குரிய மூன்றுகாலத் தனி விதிகளையும் சேர்த்துப் பேசப்படுகிறது.

மாதிரி நிகழ்காலம்

மை லிக் ரஹா ஹூம்—நான் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்
வஹ் ிதேக் ரஹா ஹை—அவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்
சீதா ப4ட் ரஹி ஹை—சீதை படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்
வே ஆ ரஹே ஹைச்—அவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்

எதிர்காலம்

மை 2கா ரஹா ஹூங்கா—நான் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருப்பேன்
ராம் ிபைட் ரஹா ஹோகா—இராமன் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்
[டிருப்பான்
வஹ் ிபோல் ரஹி ஹோகி—அவள் பேசிக்கொண்டிருப்பாள்
ஆப் ஜா ரஹே ஹோகே—தாங்கள் போய்க்கொண்டிருப்பீர்கள்

இறந்தகாலம்

மை நிகல் ரஹா 2தா—நான் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்
வஹ் ஸோ ரஹி 2தி—அவன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்
ஹம் மார் ரஹே 2தே—நாங்கள் அடித்துக்கொண்டிருந்தோம்
ஆப் ிதோல் ரஹே 2தே—நீங்கள் நிறுத்துக்கொண்டிருந்தீர்கள்

மற்ற வினைச்சொற்களோடும் இவ்வாறே மேற்கூறிய விதிகளைச் சேர்த்துப் பேசவேண்டும்.

ங் இந்த எழுத்து வருகிற இடங்களெல்லாம் அதை அழுத்தி உச்சரிக்காமல் பாதியளவாய்த் தோன்றியும் தோன்றாமலும் உச்சரிக்கவேண்டும்.

வினைச்சொற்கள்

பெயர்ச்சொற்கள்

பிபனா—ஆக்கு
 லௌட்—திரும்பு
 ஹட்—விவகு
 பகிட்—பிடி
 டஹல்—உலாவு
 ரோக்—தடு
 ஸாஹ்—விரும்பு
 பிபேச்—விவ்
 பிகர்—விழு
 பிடர்—பயப்படு
 லேட்—படு
 பிகேல்—விளையாடு
 பிபிப்—மூழ்கு
 ஜாடிக்—விழி
 ஜீ—பிழைத்துக்கொள்
 பிகோ—கழுவு
 ஸமஜ்—அறி
 கமா—சம்பாதி
 பூச்—கேள்
 டஹர்—தங்கு
 கும்—முத்தமிடு
 ஸதா—வருத்து
 ஜான்—தெரிந்துகொள்
 பிகா—பாடு
 ஸதர்—நீக்கு
 பிகோல்—திற

பதா—விவசம்
 பிகுஸ்பி—வாசனை
 பிபித்தி—நாற்றம்
 ஸராபி—சாராயம்
 ஸாபிபன்—சோப்பு
 ஆட்டா—மாவு
 ஸாபிதி—கல்யாணம்
 தக்லீவ்—கஷ்டம்
 துக்ஸான்—நஷ்டம்
 வ்பாய்பிதா—லாபம்
 ஸபிபேரா—அதிகாலை
 இஜ்ஜத்—மரியாதை
 லடாயி—சண்டை
 ஸாரா—முழுவதும்
 நௌகர்—வேலைக்காரன்
 முஸாபிர்—பிரயாணி
 இஸ்தேமால்—உபயோகம்
 மால்—சாமான்
 பிபால்—உரோமம்
 பிபாத்—வார்த்தை
 ஸபிபக்—பாடம்
 உமர்—வயது
 லக்பிடி—விறகு
 தஸ்வீர்—படம்
 ஏகாயேக்—திடீரென்று
 உபிதார்—கடன்

4 குஸ்—துழை	ஜ-உட்முட்—பொய் புரட்டு
பத்லா—காட்டு	தோட்டா—கொஞ்சம்
மான்—மதி	3 பில்-குல்—முற்றிலும்
சிப்—மறை, ஒழிந்துகொள்	2 கூபிப்—நன்றாக
ஸஸ்தா—மலிவான	ஸச்சா—மெய்யான

5-வது பாடம்

வேற்றுமை

தமிழைப் போன்று ஹிந்தியிலும் 8 வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது 8 வேற்றுமைகள் தான். அவைகளை ஒவ்வொரு பெயர்ச்சொற்களோடும் சேர்த்துக்கொண்டே வேண்டும். கீழே ராம் என்னும் பெயர்ச் சொல்லோடு 8 வேற்றுமை உருபுகளையும் சேர்த்துக்காட்டுகிறோம். அதைக் கவனித்து மற்ற பெயர்ச்சொற்களோடும் சேர்த்துப் பேசுங்கள்.

தமிழ்	ஹிந்தி	தமிழ்	ஹிந்தி
2 ஐ	கோ	இராமனை—ராம் கோ	
3 ஆல், உடன், ஒடு—ஸே		இராமனால்—ராம் ஸே	
4 கு, ஆக—கோ, கேலியே		இராமனுக்காக—ராம் கேலியே	
5 இருந்து, காட்டிலும்—ஸே		இராமனைக்காட்டிலும்—ராம் ஸே	
6 உடைய—*கா, கே, கி		இராமனுடைய—ராம் கா	
7 இல், இடம்—மேங், பர்		இராமனில்—ராம் மேங்	

சில வேற்றுமைகளுக்கு இரண்டு மூன்று உருபுகள் இருப்பினும் அவைகளில் ஒன்றைத்தான் மேலே இராமன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லோடு சேர்த்துக் காட்டியிருக்கின்றன. மற்ற உருபுகளையும் அது போல் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

*இது பெண்பாலில் கீ யாகவும், வாக்கியத்தில் வருகிற செயப்படு பொருளோடு வேறு வேற்றுமைகள் சேர்த்திருத்தால் கே யாகவும் மாறும்.

வேற்றுமை சேர்ந்த மாதிரி வாக்கியங்கள்

இராமனை இங்கே கூப்பிடும்—ராம் கோ யஹாங் பிபுலாவோ
சாரதா நாராயணனோடுபேசுகிறாள்—சார்தா நாராயண் ஸே பிபால்
[திஹை]

நாஸ்திருடனுடன்பேசுகிறதில்லை—மை சோர்ஸே நஹிங்போல்தா
வீட்டிற்காக தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள்—4கர் கேலியே பானி ஸேதே
[ஹைங்]

குதிரை வீட்டிலிருந்து வருகிறது--4கோடா 4கர் ஸே ஆதா ஹை
அரண்மனையை விட்டு சிறியது--மஹல் ஸே 4கர் சோட்டாஹை
இது ராமனுடைய தோட்டம்--யஹ் ராம் கா பிபாக் ஹை
காட்டில் மிருகங்கள் வசிக்கின்றன--ஜங்கல் மே ஜான்வர் ரஹ்தே
[ஹைங்]

இம்மாதிரியே நீங்கள் படித்திருக்கிற ஹிந்தி சொற்களினால்
வார்த்தைகளை அமைத்துப்பேசுங்கள்.

பெயர்ச் சொற்களை பன்மையாக்ருவதற்கு ஒவ்வொரு பெயர்ச்
சொற்களோடும் தமிழில் கள் எனஞ்சொல் சேர்க்கப்படுவது போல்
ஹிந்தியில் பெயர்ச் சொற்களோடு ஒங் எனஞ் சொல் சேர்க்கப்படுகிறது.

உதாரணம்:— 4கர்-வீடு, 4கரோங்-ஊர் இப்படியே மற்றவைகளை
யும் பன்மையாகக் மேற்கூறிய வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்க்க
வேண்டும். 4கர்தோ-வீட்டிற்கு, 4கரோங்கோ-வீடுகளுக்கு, மற்றவை
களும் இப்படியே.

வேற்றுமைகளை வினைச்சொற்களோடு சேர்க்கும் விதம்

பெயர்ச் சொற்களில் வேற்றுமை உருபுகள் சேருவதுபோல்
வினைச் சொற்களிலும் சேரும். வினைச்சொற்களில் ஷு உருபு சேர்ப்
பதற்குமுன் நே என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

உதாரணம்:—

பேசு—3போல்

பேசுவதற்கு—3போல்னேகோ

போ—ஜா

போவதினால்—ஜானேஸே

செய்—கர்

செய்வதற்கு—கர்னேகேஸிபே

சாப்பிடு—2கா

சாப்பிடவேண்டிய--2கானேகா

மேற்கூறிய பிரகாரம் எல்லா வினைப்பகுதிகளுடனும் வேற்றுமை களைச் சேர்த்துப் பேசிப்பழக வேண்டும்.

தன்மை, முன்னிலை படர்க்கை ஆகிய மூவிடப் பெயர்களும் வேற்றுமை சேருங்கால் கீழ்க்கண்டவாறு மாறுதல் அடைகின்றன.

தன்மை

2 என்னை—முஜே, முஜ்கோ.

எங்களை—ஹமேங், ஹம் கோ

3 என்னால், என்னுடன்—முஜ்ஸே

எங்களால்—ஹம் ஸே

4 எனக்காக—மேரேலியே

எங்களுக்காக—ஹமா ரேலியே

5 என்னிடத்திலிருந்து—முஜ்ஸே

எங்களிடமிருந்து—ஹம் ஸே

6 என்னுடைய---மோரா,

எங்களுடைய—ஹமாரா,

மேரே, மேரி.]

ஹமாரே, ஹமாரி.

7 என்னிடம்—முஜ்மேங், முஜ்பர்

எங்களிடம்—ஹம்மேங், ஹம்பர்.

முன்னிலை

2 உன்னை—துஜே, துஜ்கோ

உம்மை—தும்ஹேங், தும்கோ

3 உன்னால், உன்னோடு—துஜ்ஸே

உம்மால், உம்மோடு—தும்ஸே

4 உனக்காக—தேரேலியே

உமக்காக--தும்ஹாரேலியே

5 உன்னிடமிருந்து—துஜ்ஸே

உம்மிடமிருந்து—தும் ஸே

6 உன்னுடைய—தேரா,

உம்முடைய—தும்ஹாரா,

தேரே, தேரி

தும்ஹாரே, தும்ஹாரி.

7 உன்னிடத்தில்துஜ்மேங்,

உம்மிடம்—தும் மேங்,

துஜ்பர்

துப்பர்

படர்க்கை

வேற்றுமை சேருங்கால் வற்ற, உஸ் எனவும், வே, உன் எனவும் மாறுகிறது.

2 அவனை—உஸே, உஸ்கோ	அவர்களை—உன்ஹேங், உன்கோ
3 அவனால், அவனோடு—உஸ்ஸே	அவர்களோடு—உன்ஸே
4 அவனுக்காக—உஸ்கேலியே	அவர்களுக்காக—உன்கேலியே
5 அவனிடமிருந்து—உஸ்ஸே	அவரிடமிருந்து—உன்ஸே
6 அவனுடைய—உஸ்கா,
உஸ்கே, உஸ்கி	அவர்களுடைய—உன்கா,
உன்கே, உன்கி
7 அவனிடம்—உஸ்மேங், உஸ்பர்	அவர்களிடம்—உன்மேங் உன்பர்

இஸ்—இவன், இது. இன்—இவர்கள், இவைகள். கிஸ்—எவன், எது. கின்—எவர்கள், எவைகள், இவைகளோடும் வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கூபிப்ஸ்—அழகான	பிபாஸி—பழைய
பிபித்ரூத்—அழகில்லாத	அகேலா—தனியாக
முஸிகல்—கஷ்டமான	பிபாத்தித்—சம்பாஷனை
ஸஹல், ஆஸான்—சுவோபமான	ஹர்—ஒவ்வொரு
யா, வா—அல்லது	பிதூஸ்ரா—அடுத்த
பர், பரந்து, லேகின்—ஆனால்	மௌகா—தருணம்
க்யோங்கி—ஏனென்றால்	ஜவாபிப்—பதில்
ஸ்ஸியே, ஸ்வாஸ்தே—ஆகையால்	யாபித்—நினைவு
தோபி—ஆனபோதிலும்	பிசுஸ்ஸா—கோபம்
ஸிவாய்—தவிர	2க பிபர்—சாமாச்சாரம்
கி—என்று	ஸஜா—தண்டனை
பல்கி—அன்றியும்	4பர்ஸக்—கூடியவரை

இடைச் சொற்கள்.

ஊபர்—மேலே

பஹலே—முதலில்

நீச்சே—கீழே

ஸாம்னே—எதிரில்

3பாஹர்—வெளியே

அந்தர்—உள்ளே

4பீதர்—உள்ளே

ஆபிகே—முன்னால்

பாஸ்—கிட்ட

பிச்சே—பின்னால்

நஜீதிக்—அருகில்

ஸாத்—கூட

3பா3ித்—பிறகு

3பிச்—நடுவில்

மேலேயிருக்கும் இடைச் சொற்கள் வாக்கியத்தில் வரும்பொழுது அவைகளுக்கு முன்னால் கே சேர்க்கவேண்டும். உதாரணம்:—ராம்கே ஆபிகே—இராமனுக்கு முன்னால். 4தர்கே அந்தர்—வீட்டினுள்ளே கோபால்கே பாஸ்—கோபாலன் கிட்ட. உஸ்கே3பாத்—அதற்குப் பிறகு முதலியன இப்படியே ஒவ்வொன்றிற்கும் முன்னால் கே சேர்த்து வாக்கியத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

கீழே காட்டியிருக்கும் இடைச் சொற்களின் முன்னால் கீ சேர்க்க வேண்டும்.

தரவ்ப்—பக்கமாக

3பாபத்—விஷயமாக

தாஹ்—மாதிரி

ஜிகஹ்—பதிலாக

மாதிரி

வஹ் மேரே 3கர்க் தரவ்ப் ஜாதிலை--அவன் என்னுடைய வீட்டின் பக்க
[மாகப் போகிறான்.

ராம்கீ தாஹ் லக்மண் 3போல்தாலை--இராமனைப்போல் இலக்மணன்
[பேசுகிறான்.

சாரதா கீபா3ிபத் மையஹாக் ஆயா--சாரதா விஷயமாக நான் இங்கு வச்
[தேன்.

மற்ற கோ —கிராக்கியான	ஜலட்டா—பொய்யான
ஸால்—சுத்தமான	தாஜா—புதிய
பெளரன், தூந்த--உடனே	அசானக்—அகஸ்துமாற்றாய்
ஜ்யோங்---எப்படி	த்போங்---அப்படி
பிபிளா---இல்லாமல்	பிதாம்—விடை
நஹிங் கோ---இல்லாவிட்டால்	பிதில்—மனது
4பி---கூட	ஹால்—நிலைமை
கேவல், ஹி---மாத்திரம்	ஆஸா—நம்பிக்கை

6-வது பாடம்.

இங்கு சில வினைச் சொற்களோடு சில விதிகளைச் சேர்த்துக் காட்டியிருக்கிறோம். அதன்பிரகாரம் எல்லா வினைச் சொற்களோடும் சேர்த்துப் பேசவேண்டும்.

1. பார், கொடு, போ, இவைகளைப்பார்த்து, கொடுத்து, போய் அல்லது, பார்த்துவிட்டு, கொடுத்துவிட்டு, போய்விட்டு என எப்படித் தமிழில் பேசப்படுகிறதோ அதற்கு ஹிந்தியில் ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களோடும் கர், சேர்த்துப் பேசப்படுகிறது.

மாதிரி

நான் மதுரைக்குப் போய்விட்டு வருகிறேன்.	மை மதுரை மே ஜாகர் ஆக்தாஹுங்.
அவன் எப்பொழுதும் இராமனை பார்த்து பேசுகிறான்.	வஹ் ஹமேஸா ராம்சோ பிதேக்கர் போல்காஹை.

இம்மாதிரியே மற்ற வினைச்சொற்களோடும் கர் சேர்த்துப் பேசவேண்டும்.

2. வினைச்சொற்களோடு னு சேர்த்தால் எதிர்கால வினையெச்சமாகவும், தொழிற் பெயராகவும் மாறும். பிதேக்கு—பார்க்க, பார்ப்பது பிதேனா—கொடுக்க, கொடுப்பது.

மாதிரி

நான் தங்களைப் பார்ப்பது	மை ஆப்கோ தேக்கு அச்சா
நல்லதல்ல.	நஹீக் ஹை
நாராயணன் யாரைப் பார்க்	நாராயண் கிஸ்கோ தேக்கு
கப் போகிறான்.	ஜாத்தா ஹை

இவைபோன்றே எல்லா வினைச் சொற்களோடும் இச் சேர்த்துப் பேசவேண்டும்.

3. ஜிப்—எப்பொழுது திப்—அப்பொழுது இவைகளை வார்த்தையில் உபயோகிக்கும் விதம்.

சீதை அங்கே வந்தபோது	ஜிப் சீதா வஹாங் ஆயி திப்
தங்களைப் பார்த்திருக்கிறாள்.	ஆப்கோ தேக்கி ஹை.
அவன் வரும்பொழுது நானும்	ஜிப் வஹ் ஆக்தா ஹை திப்
வருகிறேன்.	மை 4டி ஆதா ஹைங்.

4. பிபி—இல்லாமல். இதை வினைச் சொற்களோடு சேர்க்கும் போது வினைச் சொற்களை இறந்தகாலத்திய பன்மையாக்கி அவைகளுக்கு முன்னாவது பின்னாவது சேர்க்க வேண்டும். 2காயே பிபி, அல்லது பிபி 2காயே—சாப்பிடாமல். 3தேக்கேபிபி—பார்க்காமல். 3கயே பிபி—போகாமல் இப்படியே எல்லா வினைச்சொற்களோடும் பிபி என்பதைச் சேர்க்கவேண்டும்.

மாதிரி

நான் தங்களைக் கூப்பிடாமல்	மை ஆப்கோ பிபிலாயே பிபி
அங்கே போகமாட்டேன்.	வஹாங் நஹீங் ஜாணங்கிசா
சீதை சாப்பிடாமல் வந்திருக்	சீதா 2காயே பிபி
கிறாள்.	ஆயி ஹை.

5. தோ, இது வாக்கியத்திற்கு மத்தியில் வந்து நிபந்தனையைக் காட்டும்.

மாதிரி

தாங்கள் வந்திருந்தால் நான் போயிருப்பேன்,	ஆப் ஆதே தோ மை ஜாத்தா.
சீதை கூப்பிட்டிருந்தால் நான் அங்கே சாப்பிட்டிருப்பேன்.	சீதா பிபுலாதி தோ மை வஹாங் பிகாத்தா.

6. ஹுவா, இது பன்மையில் ஹுயே எனவும், பெண்பாலில் ஹுயி எனவும், மாறும். இதைக் கீழே காட்டியபடி எல்லா வினைச் சொற்களிலும் அமைத்துப் பேசலாம்.

மாதிரி

அவன் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறான்.	வஹ் பிபைட்டா ஹுவா பிபோல்தாஹை.
அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.	வே பிதேக்தேஹுயே ஆதே ஹைங்.
சீதை அழுதுகொண்டு சாப்பிடுகிறாள்.	சீதா ரோதி ஹுயி பிகாதி ஹை.

7. கி-என்று, இது வாக்கியங்களுக்கு மத்தியில் அமைந்துவரும்.

மாதிரி

நீங்கள் என்னிடம் ஒருபாய் ரைங்குவீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.	மை ஸோச்தாஹு-ஓங் கி ஆப் மேரோபாஸ் ருப்பா பிகரிசுதேங்கே.
நாங்கள் கான்பூருக்கு போக வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.	ஹம் சாஹ்சே ஹைங் கி கான் பூர் மே ஜானா ஹை.

8. ஒளர்-உம், மேலும். இது பெயர்ச் சொற்களை ஒன்றே டொன்று சேர்க்கவும், வேறொன்றைச் சுட்டிக்காட்டவும் வாக்கியங்களில் வருகிறது.

மாதிரி

இராமனும் இலச்சுமணனும் எங்கேயிருந்து வருகிறார்கள்	ராம் ஒளர் லச்சுமண் கஹாங்ஸே ஆக்தே ஹைங்.
உன்னுடைய கடைபைப் பார்ப்பதற்காக இன்னும் ஒரு மனிதன் வந்திருக்கிறான்.	துமாரே ந்துக்கான்கோ ந்தேக்னேகே வாஸ்தே ஒளர் ஏக் ஆத்மி ஆயா ஹை.

9. வாலா இதைப் பெயர்ச் சொற்களோடு சேர்த்தால் அதற்குரிய வகுக்கும். உதாரணம்:— கிஷுவாலா—வண்டிக்காரன் ந்தாத் வாலா—பால்காரன். வினைச் சொற்களோடு சேர்த்தால் அவ்வினையாற்று பவர்களைக் குறிக்கும். ஆனால், வினைச்சொற்களோடு சேர்க்கும்போது னேவாலா எனச் சேர்க்கவேண்டும். ஜானே வாலா—போகிறவன். லிக்னே வாலா—எழுதுகிறவன். இப்படியே மற்ற எல்லா வினைச் சொற்களோடும் சேர்த்துப் பேசவேண்டும். இதைப் பன்மையில் வாலே எனவும், பெண்பாலில் வாலி எனவும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

மாதிரி

வெளியே போகிறவன் யார்? ந்தாஹர் ஜானேவாலாகோன்ஹை?	
அங்கே பேசுகிற ஸ்திரி	வஹாங் ந்தோல் னேவாலி
எங்களை பார்க்கிறாள்.	ஒளரத் ஹம்கோ ந்தேக்நி ஹை
அவர்கள் எங்கே யிருந்து வரு	வே கஹாங்ஸே ஆனேவாலே
பவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.	ஹைங்.

தூ-நீ. இது வடஇந்தியாவில் மிகவும் இழிவான சொல்லாகக் கருதப் படும். ஆகையினால், குழந்தைகளைத் தவிர மற்றவர்களைத் தூம் என்றே பேசவேண்டும்.

ஐஹாஜ்---கப்பல்	4தேதாத்தி---வேஷ்டி.
நாவ்---தோணி	ஸாபிடி---புடவை
குர்த்தா---குடித்துணி	ரேஸ்மிகப்நிடா---பட்டுத்துணி
ஜுத்தா---மிதியடி	சார்ப்பாபி---கட்டில்
பிபாதல்---மேகம்	ஐஸாவைஸா---சாதரணமான
ஆரம்---சுகம்	ஹோஸகேகோ---முடியுமானால்
ஏக்தா---ஒற்றுமை	ஜைஸாகி---போல
ஹர்யேக்---ஒவ்வொரு	யோந்ஹீ---சும்மா
2காஸ்கர்---முக்கியமாக	மஹினா---மாதம்
ஸபஹ்---காலை	ராத்---இரவு
4தோப்ஹர்---நடுப்பகல்	ஸாம்---மாலை
ஸப்தாஹ்---வாரம்	ஸால்---வருஷம்

சில வார்த்தைகள்

மீட்டேஸே மீட்டே பல் உத்தர்	இனிமையிலும் இனிமையான
4பாரத்மே பிபஹுத்	பழங்கள் வடஇந்தியாவில்
மித்தேஹங்	அதிகமாய்க் கிடைக்கின்றன.
தும்ஹாரா க்யா நாம் ஹை	உன்னுடைய பெயர் என்ன
கஹாக்ஸே ஆதே ஹைங்	எங்கேயிருந்து வருகிறீர்கள்
கல் கான்பூர்ஸே நிகல்கர்	நேற்று கான்பூரிலிருந்து புறப்
ஆஜ் யஹாக் ஆயே ஹைங்	பட்டு இன்று இங்கே வந்தி
ஹமாரே மத்ராஸ் ப்ராந்தமே	ருக்கிறோம்.
ரஹ்னேவாலோங்கோ சமில்	நம்முடைய சென்னைபாகாண
பிபாஷாஹீ மாலும் ஹை	சதில் வசிப்பவர்களுக்கு தமிழ்
க்யா ஆப் உத்தர் ஹிந்திஸ்	பாஷை தான் தெரியும்.
தான்மே பிகயே ஹை	தாங்கள் வட இந்தியாவுக்கும்
	போயிருக்கிறீர்களா?

ஹாங், டிகயா ஹூங்; பர், பிப
ஹூத் திளேங்கக் வஹாங்
நஹீங் டஹாரா; டிகோ மஹி
னேமே யஹாங் லௌட்4கர்
ஆடிகயா; க்யோங்கி, உ4தர்
ரஹ்னேவாலே ஸிப்லோடிக்
ஹிந்தி 4பாஷாஹி டிபோல்தே
ஹைங்.

ஆம், போயிருக்கிறேன் ஆனால்
அநிகநாள்வரை அங்குதங்க
வில்லை; இரண்டு மாதத்தில்
இங்கே திரும்பிவந்து விட்டேன்.
ஏனென்றால் அங்கே வசிக்கிற
எல்லா ஜனங்களும் ஹிந்தி
பாஷைதான் பேசுகிறார்கள்.

7-வது பாடம்

தொழிலாளிகளின் பெயர்

கிஸான்—குடி யானவன்
ஹஜாம்—அம்பட்டன்
ராஜ்—கொத்தன்
ஸோனார்—தட்டான்
சமார்—சக்கிலியன்

4தோபி—வண்ணன்
ஹக்கீம்—வைத்தியன்
மஜ்ஹீதார்—கூலிக்காரன்
3துக்கான்3தார்—கடைக்காரன்

வியாதிகளும் மருந்துகளும்

3தவா—மருந்து
3புகார்—காய்ச்சல்
ஹைஜா—காலரா
ஸிர்3தர்த—தலைவலி
3தர்த—வலி
அ3தர்தக்—இஞ்சி

3பீமாரி—நோய்
தாஹன்—பிளேக்
2போ3டா—புண்
3கோலி—மாத்நிரா
ஸஹ்ஜன்—வீக்கம்

உணவுப்பொருட்கள்

தர்காரி—காய்கரி
ஸோர்3பா—குழம்பு

தமாக்ரு—புகையிலை
பான்—லெத்திலை

4பாத்—சாதம்	ஸுபாரி—பாக்து
3தஹி - தயிர்	நமக்—உப்பு
அனாஜ்—தானியம்	உ3ிட3ித்—உளுந்து
4கி—நெய்	சனா—கடலை
2சாச், மட்டா—மோர்	ராயி—கடுகு
4தனியா—மல்லி	4தான்—நெல்
ஜீரா—சீரகம்	இம்லி—புளி
மிர்ச்சா—மிளகாய்	லஹ்ஸன்—வெள்ளுள்ளி
3கோஸ்த்—மாமிசம்	மச்லி—மீன்
ப்யாஜ்—வெங்காயம்	ஆலு—உருளைக்கிழங்கு

உறவினர்

மாதா, மாவ்—தாயார்	3பாப்—தகப்பனர்
3பெடா3பாயி—அண்ணா	3படி3பஹின்—அக்காள்
சோட்டா4பாயி—தம்பி	சோட்டி3பகின்—தங்கை
பூப்பா—மாமா	3புவா—அத்தை
3பேட்டா—மகன்	33பேட்டி—மகள்

வர்த்தகப் பெயர்கள்

ஆப்3தனி—வரும்படி	கர்ஜா—கடன்
இக்ரார்—எக்ரிமெண்டு	இஜார்—கண்ட்ராக்ட்
கிரயா—வாடகை	2கர்ச்—சிலவு [வேர்]
கார்க்கானா—தொழிற்சாலை	2கரி3த்தார்—வழக்கமாகவாங்கு
தார்—தந்தி	4தலால்—தரகன்
3தவாலி—கமிஷன்	நக3ித்—ரொக்கம்
நமுனா—மாதிரி	நிகாஸ்—ஏற்றுமதி
பேஸ்3கி—முன்பணம்	கிஸான்—அடையாளம்

புஞ்சி—முதல்

4பாவ்—ரேட்டு, விசிதம்

மஹஸூல், லிகான்—வரி

வேதன்—சம்பளம்

ஹிஸ்ஸா—பாகம்

3போஜ்—பாரம்

வேன்3தேன்—கொடுக்கல்வாங்கல்

ப்யாஜ்—வட்டி

ஸரீக், ஹிஸ்ஸே3தார்—கூட்டாளி

ஹிஸாப்—கணக்கு

தேக உறுப்புகள்

பைர்—கால்

3திவ்—இருதயம்

ஆங்க்—கண்

கான்—காது

ஹாத்—கை

நாக்கன்—நகம்

ஜீப்—நாக்கு

சேஹா—முகம்

பேட்—வயிறு

கூன்—இரத்தம்

ஷிர்—தலை

ஹ3தேலி—உள்ளங்கை

3கர்திதன்—கழுத்து

3கால்—கன்னம்

சம்3டா—தோல்

பட்டா—நரம்பு

சாத்தி—மார்பு

நாக்—மூக்கு

பீட்—முதுகு

உங்கலி—விரல்

மிருகங்களும் பகழிகளும்

தோத்தா—கிளி

கௌவா—காகம்

சூஹா—எலி

3பில்லி—பூனை

3க4தா—கழுதை

3பந்திதர்—குரங்கு

ஹாத்தி—யானை

க3பூசர்—புறா

முர்3கா—சாவல்

முர்3சி—கோழி

மச்சர்—கொசு

திக்குகள்.

பூ3ப்—கிழக்கு

பஸ்சிம்—மேற்கு

உத்தர்—வடக்கு

தக்ஷிண்—தெக்கு

ஹிந்தி பாஷா போதினி.

மாதங்கள்

சைத்ரா—சித்திரை
வைஸாக்—வைகாசி
ஜேட்—ஆனி
ஆஷாட—ஆடி
ஸ்ராவன்—ஆவணி
4பரத்ரபதி—புரட்டாசி

ஆஸ்வின்—ஐப்பசி
கார்த்திக்—கார்த்திகை
மார்4க்கஸீர்ஷ—மார்கழி
பொளஷ்—தை
மா4க்—மாசி
பால்3குன்—பங்குனி

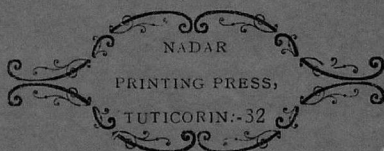
எண்கள்.

ஏக்	1	3ிக்யாஹ்	
33ேதா	2	3பாஹ்	12
தீன்	3	தேஹ்	13
சார்	4	சௌதஹ்	14
பான்ஞ்	5	பந்த்ரஹ்	15
ச்சே	6	ஸோலஹ்	16
ஸாத்	7	ஸத்ரஹ்	17
ஆட்	8	ஆட்டாஹ்	18
நௌ	9	உன்னீஸ்	19
3தஸ்	10	3பீஸ்	20

வாரங்கள்

ரவிவார்—ஞாயிறு
ஸோம்வார்—திங்கள்
மங்கல்வார்—செவ்வாய்
3புக்வார்—புதன்
3குருவார்—வியாழன்
ஸு3க்ரவார்—வெள்ளி
ஸனிவார்—சனி

இந்த புத்தகத்தின் சகல உரிமைகளும் நமக்குரியவை யானதால், இதைமுழுமையாகவாவது, பிரித்தாவது கூட்டிக்குறைத்தாவது மாற்றியாவது, உத்திரவன்னியில் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

NADAR

PRINTING PRESS,

TUTICORIN:-32

American Dental Surgery.

4-37 Dr. T. M. OOMMEN L. D. Sc.

Surgeon Dentist, Tuticorin.

சகோதர!

சகோதரிகளே!!

அநேக தங்கமெடல்களும் நற்சாசுதி பத்திரங்
களும் பெற்ற தந்த வைத்திய
டாக்டர், டி. எம். உம்மன் எல்.டி.எஸ்.ஸி.

அவர்களால்

தூத்துக்குடி பெரிய காட்டன் ரோடு தந்தி அபிசக்து
எதிராக இருக்கும் தந்த வைத்தியசாலையில் அமெரிக்கா
சேசத்து நாகரீகப்படி பல் வைத்தியம் செய்ப்படும்.

முகவசிகரத்தை உண்டு பண்ணி பல் வரிசையை
விளக்கிக் காட்டுவதும் தற்கால நாகரீகத்துக்கு ஏற்றவாறு
இஞ்சக்ஷன் (Injection) ஐசியின் உதவியால் மருந்தைச்
செலுத்தி குணப்படுத்துவதும், பற்கள் பிடுங்குவதில்
யாதொரு உபத்திரவமில்லாமலும், பற்களைச் செவ்வையாகத்
தூலக்கி, அவற்றின் கூறுபாடுகளைக் கண்டுணர்ந்து சிகிச்சைபுரி
வதும், பற்களுக்குக் கெட்டியான பசை (Cement) வைப்ப
தும் தங்கம் பிங்கான் முதலியவற்றால் உறுதியான பற்கள்
இணைப்பதும் ஆகாரங்களை நன்றாய் மென்று சுவைக்கவும்,
நிருத்தமாய் பேசவும், பார்வைக்கு அழகாகவும் இருக்கும்
படியான செயற்கை பற்கள் அமைத்துத்தருவதும் இத்தந்த
வைத்திய சாலையின் கோக்கங்கள்.

டாக்டரிடம் ஆலோசனை கேட்பதற்கு யாதொரு
சாராஜும் இல்லை.